

μέγιστον τὴν προίαν, κατόπιν ἐλαττοῦται γινώσκον ἕνεκα τῆς ἐξαπίσεως. Ὁ κ. Μπεσόν ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μορίων τοῦ κατινοῦ ἢ κοινοῦ ἠρῆσε κατὰ 50 ο)ο εἰς ἓν

τέταρτον αἰῶνος. Τοῦτου ἔνεκεν σκέπτονται ἤδη τίνα μέτρα δεῖν νὰ ληφθῶσι πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ.

ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΙ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΕΧΩΣΙΝ ΑΙ ΠΑΤΡΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

4) Πόλις ὡς αἱ Πάτραι, ἡ δευτερεύουσα μέχρι πρότινος πόλις τοῦ Κράτους, πόλις ἐν τῇ ὁποίᾳ διαμένουσι τόσοι ἐπιστήμονες ὄλων τῶν ἐπιστημῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑπηρετοῦσι τόσοι καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, ἐν τῇ ὁποίᾳ διαβιοῦσι μαθηταὶ καὶ μαθήτραι ἀνωτέρων γυμνασιακῶν τάξεων ὑπὲρ τὴν χιλιάδα, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναμφιβόλως πολλοὶ θὰ εἶναι οἱ ἀγαπώντες τὸ βιβλίον, στερεῖται βιβλιοθήκης δημοτικῆς. Ἀλλὰ τότε ὅλοι οἱ ἀνωτέρω τοῦ θά πλουτισθῶσι τὰς γνώσεις των καὶ ποῦ θὰ λύσῶσι τὰς ἀπορίας των τὰς ἐπιστημονικὰς; Ἀλλαχοῦ τόσον πολυάριθμοι πόλεις ἔχουσι πλουσίας βιβλιοθήκας.

Τάχα τοῦτο εἶναι δύσκολον δι' ἡμᾶς;

β) Ἐξερχόμενος τοῦ ἀτμοπλοίου ὁ ξένος ὁ κατὰ πρώτην φορὰν ἐπισκεπτόμενος τὴν Ἑλλάδα, ὁ ἐρχόμενος ἀπὸ περάτων τῆς γῆς διὰ τὴν θαυμάσιαν καὶ σπουδαστὴν τὰς ἀρχαιότητας καὶ ἔμμενον νὰ ἀναπέμψῃ πρὸς τὸν οὐρανὸν τῆς Πατρίδος μας καὶ τὸν ὥραϊον ἥλιον ἀντίκρουσιν, ὑπὸ ἀηδίας ἄνδρα τι χερσὶν, κατὰ λαμβάνεται τόσον κατὰ τὴν ἔξοδον του ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου, ὅσον καὶ ὅταν ἀντικρῦσει τὸν πρωτότυπον Σταθμὸν τοῦ Σιδηροδρόμου τόσον τοῦ πρὸς τὰς κλεινάς Ἀθήνας ἄγοντος, ὅσον καὶ τοῦ πρὸς τὴν Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν.

Ἡ πρώτη αὐτοῦ ἐντύπωσις προδίδει

μὲν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τὰς ὁποίας θέκει ἀποκομιδὴν βραδύτερον εἶναι ἱκαναὶ ὥστε νὰ διαλαλῆθῃ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς οἰκείους του ἅμα τῆ εἰς τὴν πατρίδα του ἐπιστροφῇ ὁποία τις ἢ κατάστασις ἐναυθῆ ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως, καθαριότητος καὶ ἀνέτου διαμονῆς κ' ἐνῶ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὁ τόπος μας, τόπος συρροῆς ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου, τοῦναντίον οἱ ξένοι τρέπονται πρὸς ἄλλας χώρας.

β) Ἡ πόλις μας μία ἐκ τῶν μεγαλειτέρων πόλεων τοῦ Κράτους μὲ πλῆθυνσιν ἀποτελούμενον ἐκ διανοουμένων, ἐμπόρων καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πολιτῶν, ἐχόντων πᾶν δικαίωμα εἰς τὸν πολιτισμὸν στερεῖται ἀτυχῶς ἐνὸς τῶν κυριωτέρων παραγόντων, οἷτινες ἄγουσιν εἰς τὸν πολιτισμὸν, στερεῖται τοῦ ἐνδαιτηματος τῶν Μουσῶν, ἐνὸς Θεάτρου. Θὰ ἦτο ἀντικρυσ ἀνόητον νὰ θελήσῃ τις νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι τοῦτο ἀπέχει τῆς ἀληθείας καὶ τοῦτο διότι τὸ ὑπάρχον πᾶν ἄλλο ἢ τὴν ἀπόλυτον αὐτὴν ἀνάγκην τοῦ κοινοῦ πληροῖ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Καὶ εἰς τὰ προηγουμένα τεύχη καὶ εἰς τὸ παρὸν ἐθίξαμεν τὰ σημεῖα ἐκεῖνα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἔπρεπε νὰ ἔχη ἐπιστηθῆ ἢ προδοχὴ τῶν ἄρουδιων.

Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ ἡμεῖς ἄλλαν μίαν φορὰν τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως οὐχὶ διὰ νὰ ἐφέλκώμεν τὴν προδο-

χην τούτων διότι τούτο θά ἦτο κόπος μάταιος, ἀλλὰ διὰ τὸ νὰ ἐφελκώσωμεν τὴν προδοχὴν τῶν συμπολιτῶν μας ἐπὶ τῶν ἀπολύτων τούτων ἀναγκῶν τῆς πόλεως καὶ αὐτοὶ οὕτοι ἀξιώσωσι τὴν πλήρω-

σιν αὐτῶν. Εἰς τὰ ἐπόμενα τεύχη θά συνεχίσωμεν ὑπενθυμίζοντες καὶ ἄλλας ἀνάγκας ὑπὲρ τὸ αὐτὸ πνεῦμα καὶ ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλας πόλεις τοῦ αὐτοῦ πληθυσμοῦ τῆς Εὐρώπης.

Εἰς τοὺς Ἀφρικανικοὺς Ἀγριοὺς Δρομοὺς

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΟΥ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣ & ΡΙΝΟΚΕΡΩ

ΥΠΟ ΖΑΜ ΦΛΕΚΤΕΡ--ΣΑΜΠΣΟΝ

Εἰς τὰ πλέον ἐπικίνδυνα μεγάλα ἄγρια κυνήγια ἐπὶ τῶν ἀφρικανικῶν ἀγρίων δρομῶν ἀνήκει καὶ τὸ κυνήγι τοῦ Ἐλεφάντος καὶ τῶν Ρινοκέρω.

Ἐκεῖ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἀφρικανῶν κυνηγῶν ἔχουσι χάσει τὴν ζωὴν των ἂν καὶ ἦσαν καὶ πολὺ καλῶς ἐξησκημένοι καὶ πολὺ καλῶς ὀπλισμένοι.

Κυνήγι Ἐλεφάντων... Πόσους ἤδη ὁ μαγικὸς οὗτος ἦχος ἔχει προσελκύσει εἰς τὴν καταστροφὴν! Καὶ ἐν τούτοις παρ' ὅλας τὰς κακουχίας εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται ὁ Εὐρωπαϊκὸς κυνηγὸς, τὴν πείναν, τὴν δίψαν κλπ. πάντοτε προσελύεται εἰς τὰς περιχώρας ἐκεῖνας τοῦ κυνηγίου, ἵνα δυνηθῆ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν μαγεῖαν τῶν γιγαντιαίων περιούχων τῶν πυκνῶν καὶ ἀγρίων δασῶν αἱ ὁποῖαι μόνον εἰς τὸν κυνηγὸν ἀποκαλύπτονται.

Ἀποκαρωμένος ἀνετινασσομένη ἀπὸ βάρει ὄνειρα εἰς τὴν σκηνὴν μου· ὁ μοναδικὸς ὑπηρέτης μὲ ἐξυπνοῦσε ὡσάν νὰ εἶχόμεν συνεννοηθῆ, διότι ἐπρόκειτο σήμερον τὸ βράδυ νὰ βαδίσω ὀλίγα μίλια μακρὰν πρὸς τὴν μικρὰν λίμνην, ὅπου κατὰ τὸ πρῶν συνέιθιζε νὰ εὕρισκεται σχεδόν πάντοτε μία μεγάλη ἀγέλη ἐλεφάντων.

Κατὰ τὴν ἀφίξίν μας εἰς τὴν λίμνην εἶδομεν ἕνα πλήθος ἀπὸ ἕχνη ἐλεφάντων τῶν ὁποῖα προφανῶς ἦσαν τῆς παρελθούσης νυκτὸς καὶ οἱ ἐγχώριοι εἶχον δίκαιον ὅτι ἡ μικρὰ λίμνη ἦτο πραγματι-

κῶς τὸ τωρινὸν κατάλυμα τῶν ἐλεφάντων Ἄφου ἐξητάσαμεν ἀρκετὰ καλὰ τὰ ἕχνη ἀπεμακρύνθημεν σχετικῶς ὀλίγον, χωρὶς ὁμοῦς ἢ ἀπομάκρυνσις μας νὰ δύναται νὰ προδώσῃ εἰς τὸν δύσπιστον ἐλέφαντα τὴν παρουσίαν ξένων. Ἡ νύξ παρήρξατο σχετικῶς ἡσυχῶς. Ὅταν ἕνας ἐκ τῶν ἐγχωρίων μὲ ἐξύπνησεν διὰ νὰ ἀναλάβω τὴν πρωΐνην φρουρὰν (ἐσυνειθίζομεν εἰς τοιαύτας περιστάσεις νὰ φυλάττωμεν διαδοχικῶς) μοι εἶπεν ὅτι ἀκόμη δὲν ἐφάνη τίποτε. Ἐκάθησα τότε μὲ τὸ ὄπλον εἰς τὰς χεῖρας ὀπισθεν μιᾶς παχείας βάτου καὶ παρετήρουν εἰς τὸ ἡμίφως τῶν ἀστέρων τὰς ὄχθας τῆς μικρᾶς λίμνης.

Ὀλίγον πρὸ τῆς αὐγῆς ἤκουσα εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν ἀπὸ ἡμῶν ἕνα ἰσχυρὸν θόρυβον εἰς τὸ νερὸ, ἦσαν οἱ ἐλέφαντες οἱ ὁποῖοι ἐλάμβανον τὸ πρῶνόν των λουτρῶν. Περιεργὸς τώρα ἤκουον κάθε ἤχον ὁποῖος ἐφθάνεν ἐκ τῆς διευθύνσεως ἐκείνης καὶ τέλος ἤρχισαν τὰ χαράματα.

Βιαστικοὶ ἀλλὰ πάντοτε προσεκτικοὶ ἐκινήθημεν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον κεκαλυμμένοι μὲ θάμνους πρὸς τὸ μέρος τοῦ θορύβου.

Φθάσαντες εἰς τὸ μέρος τῶν λουτρῶν τῶν ἐλεφάντων εὗρομεν σαφῆ ἕχνη ὅτι οἱ ἐλέφαντες εἶχον κατακλιθῆ κάπου ἐκεῖ, ἵνα κατόπιν χωρισθῶσι κατὰ ομάδας καὶ λάβωσι διαφόρους διευθύνσεις πρὸς ἀναζητήσιον τῆς τροφῆς των. Ἐπειδὴ ὁμοῦς τὰ ζῶα δὲν